

Matrosen Calle Petterssons humoristiska berättelse med kupletter öfver Vega...

Backlund, Gusten,

81 Fa Br.

ACKLUND, G.

*Vict. h.
am.*

MATROSEN
CALLE PETTERSSONS

HUMORISTISKA BERÄTTELSE MED KUPLETTER

ÖFVER

VEGAFÄRDEN.

ELIS SANDELIN

TILLEGNAD

AF

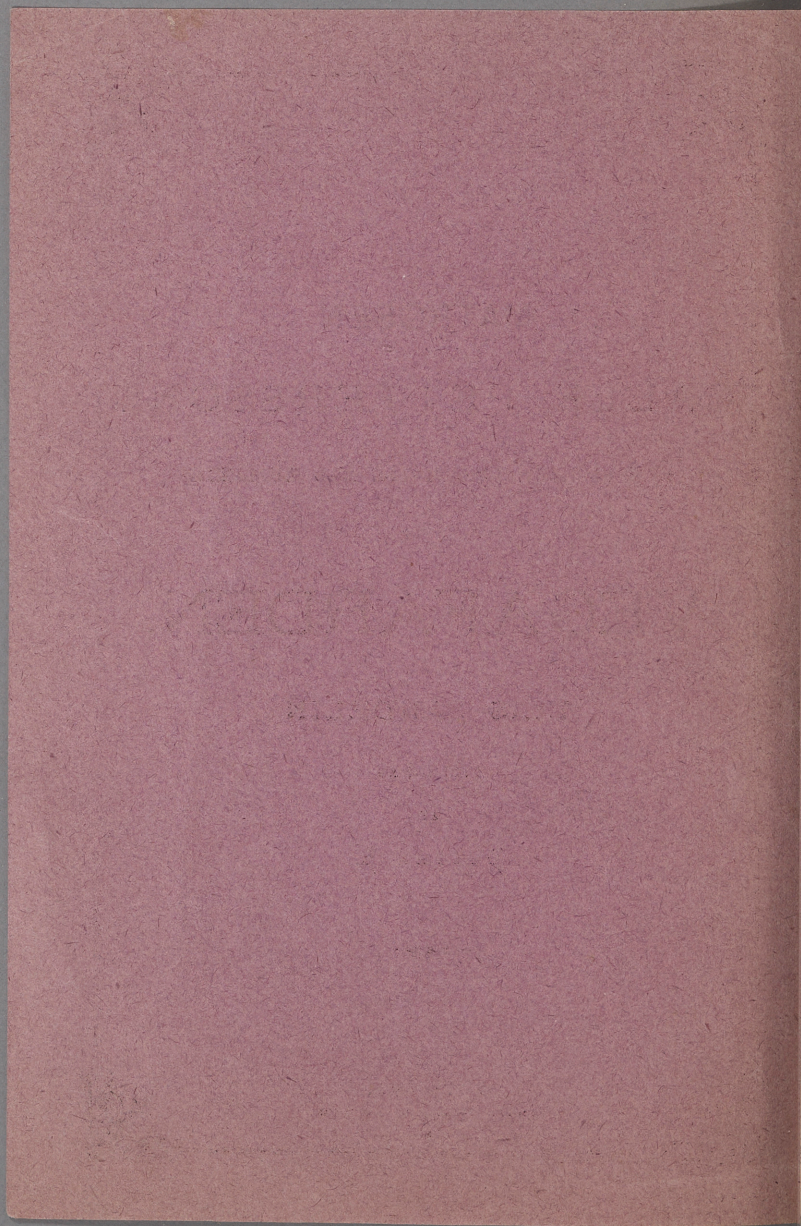
GUSTEN B.

GÖTEBORG.

VICTOR FISCHERS BOKTRYCKERI.

1891.

MATROSEN
CALLE PETTERSSONS

HUMORISTISKA BERÄTTELSE MED KUPLÉTTER

ÖFVER

VEGAFÄRDEN.

ELIS SANDELIN

TILLEGNAD

AF

GUSTEN B.

GÖTEBORG.

VICTOR FISCHERS BOKTRYCKERI.

1881.

MATROZEN

ALTE KÖNIGLICHE BUCHHANDLUNG

IN WÜRZBURG, AM MARKT PLATZ

1800

VEGAFALDEN

ALTE KÖNIGLICHE BUCHHANDLUNG

IN WÜRZBURG

AM MARKT PLATZ

1800

ALTE KÖNIGLICHE BUCHHANDLUNG

IN WÜRZBURG, AM MARKT PLATZ

1800

ALTE KÖNIGLICHE BUCHHANDLUNG

IN WÜRZBURG, AM MARKT PLATZ

1800

Scenen är i Göteborg våren 1880.

CALLE PETTERSSON *inkommer klädd som sjöman, med pipa i munnen. Dekoration helst skog. Rollen spelas godmodigt och fryntligt, ej öfverdrifvet gladt.*

Sång N:o 1.

Vid entréen.

Mel. «Jag kommer ifrån nobis jag».

Calle Pettersson det är mitt namn
Jag, som matros på Vega varit,
Men glömdes kvar i Köpenhamn
Jag derifrån nu hit har farit.

Och nu jag är i Göteborg,
För att ge er en släng af slevven,
Ty det mig gjorde mycken sorg,
För Vega ni fick draga vefven.

Att Vega gick till Stockholm först,
Er alla tidningar besannen;
Der är ju Nordenskiöld nu störst,
Men här! här är jag förste mannen.

Ja, här har ni mig nu tillbaka igen, frisk och sund som en sunnavind, och nöjd att åter vara på hemlandets botten.

Visserligen var nordosten litet svår ibland, men västen knäpptes och så var den saken klar.

Jag skulle kunna berätta er mycket om mina resor, men det skulle Gud fördubbla min lekamen ta' lika lång tid, som till att resa Nordostpassagen ännu en gång. Nej, därför till saken.

Sång N:o 2.

Mel. «Og ræfven laa bortved Birkered».

Det var i Juli en vacker dag

∴ sjuttioåtta, ∴∴

Af far och mor tog jag afsked jag,

∴ och af Lotta, ∴∴

Jag sade inte så många ord,

Men kila genast så fort ombord

∴ Uppå Vega ∴∴

Sedan Nordcap vi dubblerade,
Hvalfiskar i mängd man kunde se,
Stolt, som Obeliskens,
Gaf jag fanken fisken
Och i stället tog en »jamare».

Ja godt lefde vi ombord. Helan och halfvan fingo vi till hvarje mål, och ändå ibland en «klämtare» derimellan. Och maten, ja af den fick man så mycket, som en hungrig matros-mage kunde smälta, och hvad befälet vidkommer så kan man aldrig tänka sig något hyggligare; det säger jag det och det står jag vid, så länge jag ännu har mål i mun!

Ha! ha! ha! Våra vetenskapare ombord, dem skrat-tade jag åt många gånger, ty

Sång N:o 4.

Välkänd melodi.

Ty de samlade med kif och släp,
En hop med växter, djur och skräp,
Som jag ej ville ega. — »Allt väl»
Om jag fick hela Vega — »Ni förstår mig väl».
Och kan ni tänka er, med flit
Man lade maskar uti sprit.
Det var ett syndagöra — Hvar dag
Att spriten så förstöra — Ja, det tyckte jag.

Emellertid gick den ena da'n efter den andra och i September började det blifva kallt af bara fan, och en vacker dag, eller rättare sagt natt, så blef det — *täfft!* Der stodo vi nu — och kunde inte annat!

Sång N:o 5.

Mel. «Fröken Agnes var begåfvad».

Ty om qväll'n var öppet vatten,
Men vi fick oss den surpris,
Att bli fängslade om natten
Uti fotstjock polar-is;
Att få Vega ifrån fläcken
Var för oss omöjlig sak,

Ty den ondskefulle Necken
Lade ut sitt silfvertak.

Jag var i en sorglig casus;
Kallt det var, ja med besked;
Och min egen lilla nasus,
Den höll på att stryka med;
Och med ene maskinisten
Kylan dref ett litet skoj,
Ty han fanns på morgonqvisten
Frusen fast uti sin koj.

Men äfven det kan man vänja sig vid, och vi passade oss nog sedan. (*Tänder pipan igen*).

Dagen derpå kommo ombord en mängd Skjutk-kusk-, Cautschukgubbar (*Tschuktscher*) eller hvad de heter, som skulle helsa på oss, och de pladdrade en rotväliska, som hvarken jag eller någon af de andra lärda herrarna kunde begripa; och kan vår Herre en gång när det gäller förstå dem, så ä' det bra för dem!

Der stodo vi nu och gjorde gubbar emot hvarandra, och då fick jag mig åtminstone ett godt skratt, ty det var djekeln i mej alldeles som att vara på en »apteater»; det var det »komikaste» jag har sett. Och se'n så va' de ombord hos oss nästan hvarje dag. En dag så gick jag i land för att göra contravisit.

Sång N:o 6.

Mel. Sköna Helena. »Hvar qvinna föds» etc.

Jag i ett tält blef inviterad
Och införd på ett artigt sätt;
Man fann sig ej en smul generad,
Fast dottern gjorde toilett;
Och hennes former va' ej dumma,
Men så kom mamma sjelf också,
Och som det va' en gammal gumma
∴ Jag gjorde mig beredd att gå ∴
∴ Ty för antikt och dess närmaste slägt
Jag alltid har haft en viss och en medfödd respekt. ∴

Och sedan dess lät jag »Cautchkernas» damer vara i fred

för mig, isynnerhet som en af löjtnanterna berättade mig hur fruntimmerna der i landet med tänderna mördade ett slags djur, som han kallade »parasiter» eller något ditåt. Tiden var lång och dagarne korta, men hur det ändå var, så hade vi julaften snart inne, och den skulle firas naturligtvis. Jag blef ändå litet gråtmild till sinnes och sjöng för mig sjelf.

Sång N:o 7.

Högstämt.

Mel. «Bort till fjerran land i söder».

Uppå denna högtidsqvällen,
Tanken söker hemlandstjällen;
Der man granens julljus tänder,
Och der nu man saknar mig.
Fosterbygd min hela ära!
Du för mig alltjemt den kära,
Dig mitt hjertas suck jag sänder,
All välsignelse för dig! för dig!

Se'n kom jag att tänka på

Sång N:o 8.

Hjertligt.

Mel. «Spinn! Spinn!»

Lotta! min hjertans kär,
Du vet ej hvar Calle är,
Men den stjernan der jag ser,
Kanske ock mot dig nu ler.
∴ Stjerna! säg flickan min,
Att hon jemt är i mitt sinn,
Och om det behagar Gud,
Nästa år blir hon min brud. ∴

Ack ja, då satt mig tårarna i halsgropen, men det duger inte, och därför gick jag och sköljde ned dem med julgröten, och straxt blef humöret bättre. Jo, jo, men, gröten ä' alltid bra för något.

Sedan jul och nyår voro öfverstökade gick allt sin vanliga lunk, den ena dagen ej mycket olik den andra, och ändtligen frampå försommaren så lössläppte oss vår fångvaktare, isen, och då blef det fröjd och gamman ombord; vi omfamnade

hvarandra som nyförlovade och hade inte kamraterna varit så skäggiga, så skulle jag gerna ha' pussat dem allihop! Vi gjorde oss klara till att fortsätta vår resa — och allt gick med glans!

Vi kommo snart till Japan o. s. v., o. s. v. Förresten känner ni redan till det der långt förut genom tidningarna, som alltid ä' framme i tid och . . . Men det var sannt, eftersom jag är på god väg så skall jag sjunga några verser, som jag fabricerade på julafton, då vi lågo i isen med Vega.

Sång N:o 9.

Mel. Regina von Emmeritz. «I Finland der äto vi rofvor och gröt».

Fyll glasen go' vänner och tag dem i hand,
Och låtom oss alla här svära,
Att vi skola skänka vårt fädernesland
För sekler en segerrik ära;
Men heller ej glömmas i någon attack,
De vänner vi skyldiga äro stor tack.

∴ Den första skålen hurrah! hurrah!

Skall Oscar Dickson ha. ∴

Bland ryssar och svenskar på land och på haf,
Förr hördes blott krigiska ljuden,
Man fick då rätt ofta och ofta man gaf
Hvarandra så duktigt på huden.
Dessbättre den tiden den är nu förbi,
Nu fraterniseras i god harmoni.

∴ Den andra skålen hurrah! hurrah!

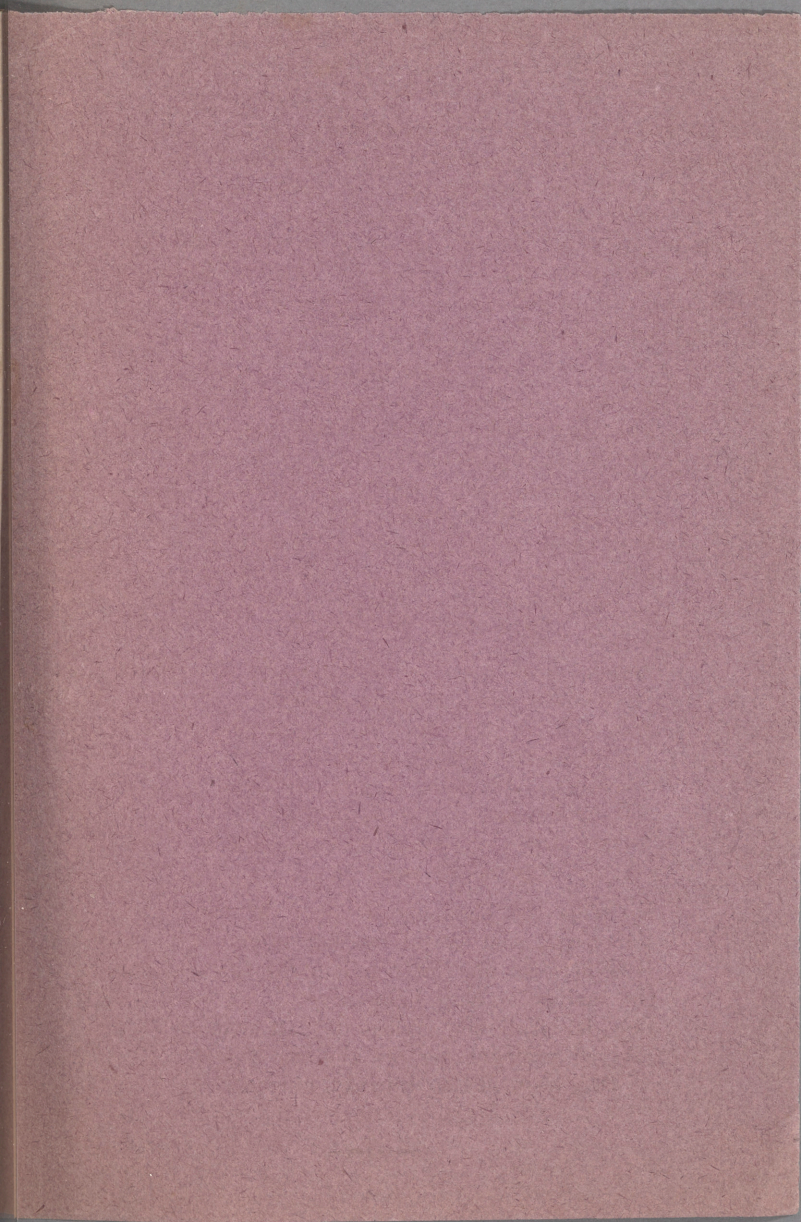
Siberiakoff skall ha. ∴

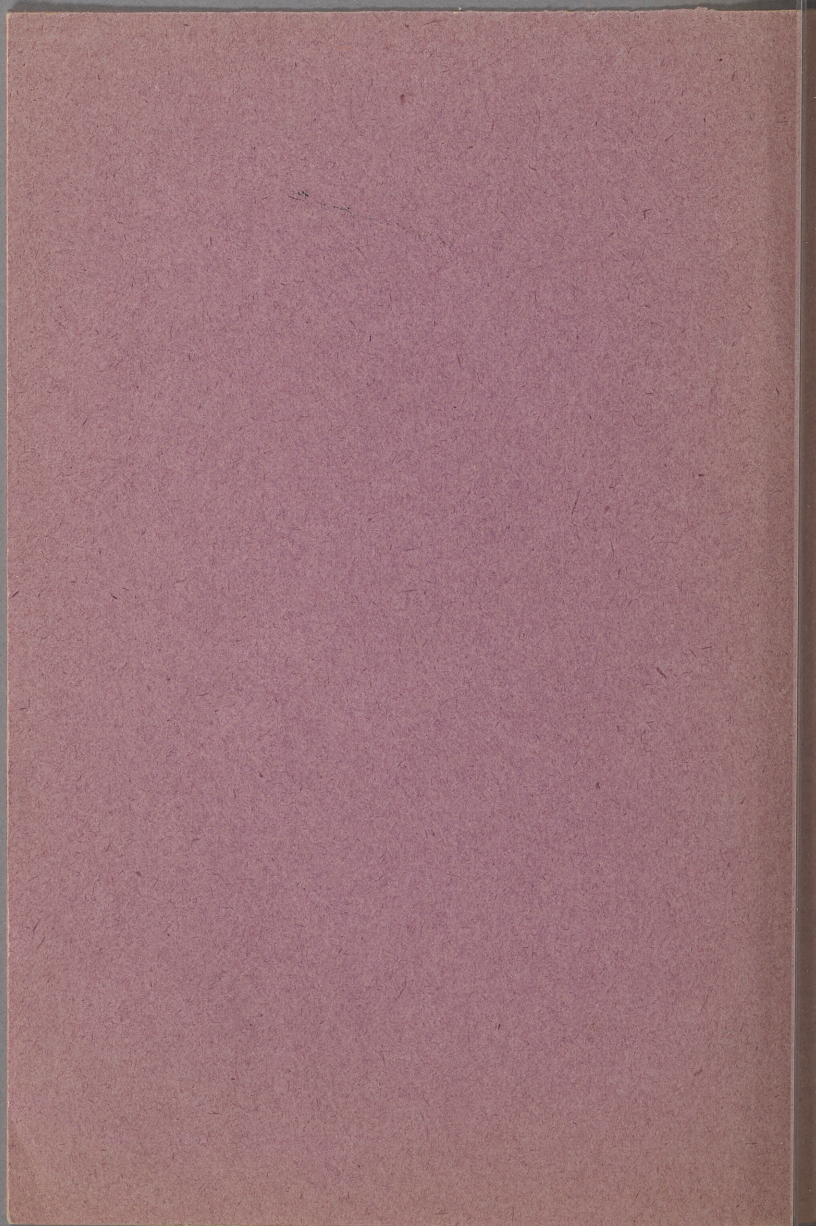
Ej heller må glömmas en allas vår vän,
Vår Vega, som skydd oss har gifvit.
Hon har oss fört hit och hon för oss nog hän,
Om sjelfva vi blott hålla lifvet.
Och det skall nog lyckas, ty lätt man ej dör,
Då god proviant ger ett glädtigt humör.

∴ Den sista skålen hurrah! hurrah!

För Vega i botten vi ta'. ∴

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
